

מים חיים

ממעיינה של 'תורת חיים'

גליון 579

בעזרה שית"ת ערב שבת קודש פרשת אמור ט' באייר תשפ"ד

זמני השבת: הדלקת הנרות - 19:03 * מוצאי שבת - 20:15 * ר"ת - 20:38 * אבות: פרק ג'

יום רביעי י"ד בניסן - פסח שני

מים שלנו

רעיונות והגיגים בפתח הדברים

להיות בין גדולים

פרשתנו נפתחת בפסוק: 'ויאמר ה' אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמאו בעמיו'. ברש"י: 'אמור ואמרת, להזהיר גדולים על הקטנים! יש שפרשו את המילה "להזהיר", לשון זוהר, היינו שהגדולים יזהירו מאישיותם ויהיו לאבוקה ממנה יאורו לאורה הקטנים. רום מעלתו של הגדול משפיעה בהכרח על האדם הקטן. הוא לא יכול להשאיר שוה נפש מול גדולתו של אדם גדול. השפעת הגדול על הקטן גדלה ומתרבה ככל שהאדם הגדול גדול יותר. הורה זה היא חובה על הקטנים שבאה מפי השפעת הגדולים. קטן הורה סביבה של גדולות לבטח יראה ויקבל מושגים של גדולות וכוחות לצמוח. יהודי נבדד ביקש לקנות חכמה מהודות. הוא נכנס לתנות למקבר כלי כסף במטרה לרכוש חכמה. הוא תר אחרי חכמה מקסד טהור שגובה עד 40 ס"מ מעטרת בציצים ופרחים להתנאות לפני קונו. אחרי שסובב בין החכמים ועבר על המקור הרב שהיה בתנות, מצא את מקומו ורכש חכמה מהודות. אמנם תחילה חשב על חכמה בת 40 ס"מ אך בפועל קנה חכמה בגובה של 80 ס"מ. מה קרה? מה הביא אותו לשנות את החלטתו?

בכל תנות מכובדת למקבר כלי כסף, ישנה בחינת הנראית לעין חכמה אחת גדולת מסדים, לעתים היא מתנוססת לגובה של שני מטר ויותר. מי קונה אותה? וכי ראינו פעם שהיא נמכרת? לא ולא. היא נועדה לתצוגה ולמשימה נוספת. חכמה פה גבוהה נוחנת לקונה מושגים חדשים. הוא רואה את גובהו של המוצג ומרגיש כי גם אם לא ירכש אותו וגם לא את הדומה לו, חכמה של 40 ס"מ כבר קטנה היא עבורו. לפחות הוא יקנה אחת של 80 ס"מ. וזה מה שקרה לאותו אדם...

הנה כי כן. מי שזוכה לעמוד לצדם של גדולים יקבל מושגים נעלים. הוא יקבל שאיפות של רוממות. אולי הוא לא יצא מיד "גדול" אבל המושגים שלו ודאי ישתנו לגדולה.

מסופר על מרן רבי ישראל מפלנטז ז"ע, שבנעוריו הוא רצה ושאל להיות כמו הגר"א. אמרו לו, והרי לא נהיית כמו הגאון? אמר להם, אם הייתי רוצה להיות רק רבי ישראל וכי הייתי נהנה רבי ישראל רציתי להיות הגאון אזי נהייתי רבי ישראל. וכן מורנו המשגיח רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל היה אמר בשם הסבא מקלם זצ"ל: "אז מלעבט פשוט בלייבט מען פשוט אז מלעבט העקער ווערט מען העקער" [פרוש: אם אתה חי פשוט עם השגות פשוטות, אם כל ההשגות שלך הם קטנות, אז כך תשא. אבל אם אתה חי עם השגות של רוממות אזי תיעשה מרוקם] זאת בתנאי שההשגות שלך הן רוממות. "שגבנו - טהרנו נואר". אם אדם חי בתשוקה של שגבנו - רוממות, אזי זה מטהר אותו ומרומם מהשפלות. אבל אם התשוקה שלו היא פשוטה אז הוא נשאר פשוט.

באר הפרשה

רעיונות ופנינים בפרשת השבוע

אמר... ואמרת. וברש"י, שתי אמירות אלו להזהיר גדולים על הקטנים. פרוש יפה מבאר בספר "בהיות הבקר". כי האמר לגדול דברי תורה, די לומר פעם אחת כי הוא בעל הבנה, אבל פשאומר לקטנים דברי תורה - חמש משניות או גמרא, צריך להסביר כמה פעמים עד שרואה המלמד שהתלמיד הבין יפה. לכן שתי אמירות למה? להזהיר גדולים - בפאשר הם לומדים עם הקטנים. שישפירו בשתי אמירות להבנה ברורה.

כל מלאכת עבודה לא תעשו

אומר הרה"ק בעל ה"אמרי חיים" ז"ע. הכתוב בא לרמז באן על אלו העובדים את ה', והעבודה הזאת הוא להם פעולה קשה, וכמויות אנשים מלומדים, אשר לא זו הדרך הרצויה. רק ההיפך - עבודת ה' צריכה להיות בחיות ובהתלהבות. וזהו פונת הכתוב "כל מלאכת עבודה" דהיינו אם עבודת ה' הוא לכם כמלאכה, אזי "לא תעשו" אני צריך עבודה זאת.

ועיניהם את נפשתיכם בתשעה לחדש

כתיב נפשותיכם לשון רבים. מובא בזהר הקדוש - מרמז פאן שצריך לענות ב' הנפשות שבאדם. דהיינו נפש הגוף ונפש הנשמה. ענוי הגוף מקומים ביום כפפור על-ידי התענית וענוי הנשמה מקומים על-ידי שאוכלים בערב יום כפפור. כי האכילה היא ענוי נפש הנשמה.

וספרתם לכם מקהרת השבת

שאלו את רבי יוסף צבי מפלנטז: "מדוע מברכים ספירת העמר בהתלהבות ותרנה? והלא ברכה היא כשאר ברכות הנקנין והמצות?" והשיב: "לשאלה זו אין טעם וריח, שכן באמת כל ברכה היו צריכים לברך באותה התלהבות כמו שמברכים לספירת העמר!" תמה השואל: "אם כך הוא, למה באמת לא מברכים כל ברכה בלהבה ולהט?" ונענה: "זו, כבר באמת שאלה טובה ונכונה..."

ויקחו אליה שמן זית וד כתיב למאור

דוע שאכילה זית קשה לשקחה, ואלו שמן זית - סגולה לזכרון. הסבר לקד מובא ב"אז נברו". שם הוא מציע שתלה לערבים, ותיבין הכל... אם תשים לב - הערבים הכי אהבים לגדל עץ זית. למה? פי העץ זית הכי קל לגדל אותו, נוטעים באמה וזהו. לא צריך מים, ואפילו בקצירה לא צריך לקטוף, אתה צריך לנענע את העץ, והפרי נופל מעצמו. לכן מה הפלא שזית גורם לשקחה...? כי מה שאדם אינו משקיע הוא לא זוכר אותו. לעומתו שמן זית סגולה לזכרון! כי אם תתחיל לכתוש ולסחוט ולדרוך את אותו הזית שלא עבדת עליו, ועכשיו תעמוד עד שיצא שמן, כעת כבר תזכור את השמן. למה? כי על השמן זית עמלת. ועל-כך כבר אמרו חז"ל "יגעתי ומצאת - תאמין".

לימוד השבוע בחיידר: לרפואת נדב מנחם בן בלימה בלנקה לרפואה שלמה בתוך שאר חולי ישראל. אכ"ר

חידון מס' 579 - אמור

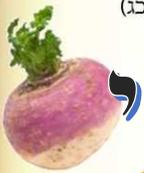
פתרון החידה - קדושים

פתרון "מצא בפרשה"

בטעות השתרבב החידה של פרשת תזריע - עמכם הסליחה

טמון בתמונה:

1. "זאהבת לרעך כמוך" (יט, יח) וברשי"י אמר ר"ע זה כלל גדול בתורה.
2. בתמונה: ציור של חברים בתוך ס"ת. מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק (יט, לו). בתמונה: כוכב צדק.
3. מאזני צדק (שם) בתמונה: מאזניים.
4. "לא תנחשו" אומר רשי"י כגון או המנחשים בחולדה ובעופות... צבי הפסיקו בדרך (יט, כן) בתמונה: צבי, חולדה ועופות.
5. לא תיקום אומר אש"י: אמר לו השאלנו מגלך... השאלני קרדומך (יט, יח) בתמונה: מגל וקרדום.
6. "ונטעתם כל עץ מאכל" (יט, כג) בתמונה: נטיעה.

4.

3.

2.

1.

7.

6.

5.

ושאנתם מים

טיפת מהשבה הצריכה השיבה

מצא בפרשה

מצות לא תעשה השקולה במעט כנגד כל המצוות

מצא בפסוק אחד 2 ימים ו- 2 לילות!

פותרים לפרשת קדושים

ישכר צבי גלים - כחה א'1 צביקי סולברג כחה ב'1 אליהו מרגלית כחה ב'1 בנימין חדר - כחה ג' אלעזר מנחם רוטשילד - כחה ז' יצחק זינגר, חיים זינגר, יהודה זינגר, אלחנן זינגר

מה טמון בתמונה? ... - אמור

מצא פסוק או מושג מפרשת השבוע הטמון בתמונה

היום בדרביהם

הולכים ברכי רבותינו

הגאון רבי יחיאל מיכל פיינשטיין זצוק"ל ראש ישיבת 'בית יהודה' - חתן מרן הגרי"ז מבריסק נלב"ע ט"ז אייר תשס"ג

החזרת חוב פהצות לילה

סיפר רופא העיניים של הגרי"מ: "שנים ספורות לפני פטירתו, זכיתי לטפל בעיניו הקדושות. לאחר אחד הטפולים נשאר להגרי"מ חוב קטן של כמה שקלים.

הגאון עזב את המרפאה תוך שהוא מבטיח שיפאג להחזיר את החוב... השעה היתה כבר מאוחרת מאוד, לאחר הצות לילה, מספר הרופא. "לאחר שהגאון עזב, סדרתי עוד כמה דברים במרפאה, והתכוונתי לעלות לביתי.

והנה דפיקות בדלת. ובדלת נצב הגרי"מ בקלוא הדרו, ובידו השקלים שנשארתי חייב!

"האם הרב לא היה יכול להחזיר את החוב הקטנטן הזה למחרת? והאם הרב היה צריך להטריח את עצמו לדבר זה, וכי אי אפשר היה לשלוח שליח? - התפלא הרופא.

והגרי"מ אמר בקלוא ענותו: "כאשר יש לי חוב לאדם פלוני, אינני סומך על אף אחד. אני רוצה להיות בטוח במאת האחוזים שהחוב החזר לבעליו..."

התורה בוערת פאש בעצמותי

בכל ליל שבת, בין מנחה לערבית, במנין הקבוע בביתו, נהג הגרי"מ לומר שיעור במסכת טהרות. בתקופת הפיוץ, כאשר השעה היתה מאוד מאוחרת, ביקש רבי מיכל מאחד הלומדים שיאמר לו מתי מגיע זמן תפילת ערבית, כדי שהשיעור לא יתארך מעבר לזמן, ובעלי המשפחות יאחרו את סעודת השבת, שממילא יוצאת כבר בשעה כל-כך מאוחרת.

והנה, כאשר הגיע הזמן, העיר התלמיד חכם לרבי מיכל שצריך להפסיק. והגאון, ברוב השקת התורה שלו, אמר: "חכו עוד דקה, רק עוד דקה. אני לא יכול להפסיק באמצע..."

כך חולפות להן עוד כמה דקות, והאברך מעיר שוב לרבי מיכל שהגיע הזמן. והגאון בשלו: "עוד דקה, עוד דקה. אני לא יכול להפסיק..." וכך חולפות להן עוד ועוד דקות, עד שעבר זמן רב...

אבל רבי מיכל לא יכול להפסיק את הלימוד. לא יכול. הוא איננו מסוגל לעשות פדבר בה... התורה בוערת פאש בעצמותי.

היום תשמע שוועתנו בזכות אדוננו בר יוחאי

המעוניינים בסגולת ההדלקה לכבוד התנא הקדוש יכולים השבוע לשלוח שמן להדלקה או נדבת ח"י רוטל לתיאום מעמד "חלאקה" בעת ההדלקה נא ליצור קשר עם המזכירות 04-9040427

ברכת מזל טוב מכל הלב שלוחה בזאת למשפחות הנפגדות

למשפחת הרב הגבי למשפחת חבר מצוח של תלמידינו החשוב אלעזר ני"ו

למשפחת הרב אידלברג למשפחת חבר מצוח של תלמידינו החשוב שמעון ני"ו

למשפחת הרב גרוסמרק ולאת תלמידינו היקר יחיאל למשפחת אירוסי הבן החתן מרדכי הי"ו מבוגרי החיידר החשובים

למשפחת הרב יפה ולאחים תלמידינו היקרים אלחנן ויוסף ני"ו למשפחת חבר מצוח של תלמידינו החשוב בן ציון ני"ו

למשפחת הרב קמינר ולאחים תלמידינו היקרים אשר וישראל ני"ו לשמחת הולדת הנכד ני"ו

למשפחת הרב ליסנקו ולאח תלמידינו היקר מושי ני"ו לשמחת החלאקה ותחלת לימוד ה-א"ב של חניק ישראל ני"ו

לרגל השמחה השורה במעונכם תזכו לרב שמחה בלב שמח נחת דקדושה מכל יו"ח בבריות גופא ונהורא מעליא בהרחבה כל טוב לאורך ימים ושנים טובות

חיים של ברכה

ברכת אריכות ימים ושנים ליום הולדתם של התלמידים

בנימין מאיר ני"ו - כחה א'2

יוסף חיים אליאך ני"ו - כחה ד'

מנחם כהן ני"ו - כחה ה'

אליהו לובאן ני"ו - כחה ו'

יזכו לגדול ולהתעלות לתורה לחופה ולמעשים טובים ביראת שמים טהורה בבריות גופא ונהורא נחת רוח להוריהם לאורך ימים ושנים טובות.

מעיינות התפלה

רעיונות בקנין עבודת התפלה

להתפלל כמו ילדים

סיפור אמיתי ששמעתי מפי בעל המעשה, הסיפור ארע בישוב בשם רכסים ביום חמישי האחרון, כן, ממש אתמול: ילדה בת חמש חזרה מהגן ובקשה מאמא שהיא רוצה להיות בגן 'אמא של שבת' [מושג מאוד חשוב לילדים למי שמכח], כבר הרבה זמן היא לא הייתה בתפקיד זה, וממש חשוב בהשפעתה היא תבחר להיות בגן 'אמא של שבת', האמא בררה קצת כיצד נבחרים להיות אמא של שבת, והגננת השיבה שכל שבוע עושים בגן הגרלה בין הבנות, והבת שהפתק שלה יוצא בהגרלה, היא נבחרת להיות 'אמא של שבת'. אמרה האמא לבתה הקטנה, יש לנו דרך אחת שאת תתקרי בהגרלה והוא להתפלל לה, הבת לא התמהמה קבצה את שאר אחיה (להשלמת מניין...) יחד עם האמא הם התפללו לה ואמרו פרקי תהילים שהכירו, כדי שאכן היא תתקור השבוע לתפקיד הנכסף 'אמא של שבת'. התפילה הייתה עם מלוא המרץ ומעומק הלב של הילדים. ביום חמישי - לא פלא - אכן כן היא זו שיצאה בפתק ההגרלה ונבחרה להיות 'אמא של שבת'.

סיפור שאולי נשמע סיפור ילדים, אבל כאשר נעמיק נבין ונפנים, תועלת התפילה תלויה כמה אנו מאמינים בתפילה, כמה שיותר שאנו נאמין שאכן על ידי התפילה ניתן לשנות דברים, הקב"ה אכן ישמע לתפילתנו.

עצה לכוונה ממרן ראש הישיבה ר' גרשון אדלשטיין זצוק"ל: העצה לכוונה והתרגשות בתפילה היא להתפלל כמו שמתפלל ילד קטן עם פירוש המילים הפשוט, וכמו שכתוב בספרים על גדולי המקובלים שידעו את כל סודות התפילה, בתפילה עצמה התפללו מהר רק עם פירוש המילים הפשוט כמו ילד קטן, כי אז התפילה היא זכה וטבעית בלי שום מאמצים, ומי שהתרגל בתפילה כראוי, להתפלל ביישוב הדעת ובריכוז המחשבה, התפילה מעניינת ומושכת אותו, והוא מרגיש טעם ומתיקות בתפילה, ומתחשק לו להמשיך להתפלל.

ידוע שילד קטן כאשר הוא רואה את אביו מתפלל, הוא קוזקה אותו, ועושה גם הוא כאילו שהוא מתפלל, וכשאדם נמצא במקום של תורה ותפילה גם הוא מתפלל ולומד בלא שיצטרכו לומר לו דבר. ילדים שלא הכריחו אותם, עשו ממילא את מה שראו שהוריהם מחשיבים, בלא שיצטרכו לומר להם כלום, לפעמים ההורים צריכים להעיר איזה הערה בתור ידידות אגב אורחא, אך הדרך להעיר היא בצורה שהילד יבין מה שרוצים ממנו, שאם אינו מבין סופו למרוד בהוריו והתוצאה היא הפוכה. וידוע שאנשים שהכריחו אותם בילדותם להתפלל או שכפו עליהם ללמוד, עד היום אינם מסוגלים להתפלל וללמוד. כל ענייני עבודת השם, העסק בהם מוכרח להיות מתוך שמחה, תורה בשמחה, ותפילה בשמחה, וכבר כתב במשנה ברורה (סימן א' ס"ק י') בשם האחרונים כי אף על פי שנפסק להלכה שראוי לכל ירא שמים שיהא מיצר ודואג על חורבן בית המקדש, מכל מקום התורה והתפילה צריכים להיות בשמחה.

הנה ודאי שהתפילה היא הדבר המחזק ביותר את האמונה, אם התפילה היא ביישוב הדעת, ואמנם התפילה בהתרגשות גם היא מועלת לחזק את האמונה, אך התרגשות שייכת רק פעם אחת, שאי אפשר להתרגש כל פעם, כי במשך הזמן מתרגלים וכבר לא מתרגשים, אבל אם התפילה היא ביישוב הדעת, אזי בכל פעם יש התחזקות באמונה, כי בכל תפילה יש מחשבה על ההשגחה ועל כל ענייני האמונה שיש בתפילה, כל מילה בתפילה יש בה אמונה (מתוך אוסף הדרכות והנהגות גליון י"ח)

באר שבע

כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים

יהודי שהבין את הנגון

נגון שנגזח את שלטונות הרשע - ספור מהייו של כ"ק האדמו"ר מסקולען זי"ע

קמשלת רומניה הקומוניסטית אשר רדפה וענתה מאות אלפי יהודים ורקסה את זכויותיהם, החליטה שעליה לשפר את תדמיתה בעולם, לכן החליטה לפנות להרב רוזן שהיה רבה הראשי של רומניה, ולבקשו להזמין את קרט וילהלם שהיה יהודי שומר תורה ומצוות, וכהן גרפה הראשי של שוודיה, לערב הוקרה מצד הקמשלה הרומנית. הערב נקבע למוצאי שבת, באחד האולמות המפארים בבוקרסט, לארוע הזמנו כל רבני רומניה, אשר חלקם הגיע כבר בערב שבת והתאכסנו בביתו של הרבי מסקולען זי"ע.

במוצאי שבת קודש פשנכנס הרבי לאולם, השתתף שקט ודוממה, כלם נעמדו בירתא כבוד, עד אשר הושיבו את הרבי בשלחן הכבוד בין הרב רוזן והרב וילהלם. הרב וילהלם הבחין באיזו יראת כבוד התניחם הרב רוזן לרבי מסקולען, התפופף מעט, ושאל את הרב רוזן: "מי זה היהודי שכה מכבדים אותו?" השיב לו הרב רוזן בהתרגשות ואמר: "איש זה צדיק גדול הוא, אמןם חלש הוא בגופו, אך איתן הוא מאד ברוחו, מהמיתרים שיש ליהודים פה ברומניה".

במשך הערב התכבדו מספר רבנים ידועים לשאת דברים לכבוד האורח ולכבוד קמשלת רומניה. כמובן שכלם מלאו פיהם בשבח והוקרה לקמשלת רומניה, הם תארו את מצבם הנפלא של היהודים, וכמוכן הכל תודות לקמשלה הקומוניסטית הדואגת עבורם לכל צרכיהם. וכל זה נאמר בזמן ובתקופה שהיו מהגרועים ביותר ליהודים שגרו ברומניה. מאות יהודים יראי ה', רבנים, דינים, שוחטים היו כלואים בבתי כלא ומעצר, כשהם מעניים בפיסורים קשים, כשהחלקם לא עמדו בזה ומתו על קדושת ה' הי"ד. אף אחד מהרבנים לא העז לומר לפני האורח משנדיה מילה אחת בגנותה של הקמשלה.

משפסמו האורחים את ברכתם, כבד הרבי מסקולען להשמיע דברים לכבוד האורח ולכבוד הקמשלה. נעמד הרבי במקומו, בקש את סליחת המשפתים ואמר להם כי מאחר והוא אינו נואם מיחד או דבר מעלה, לכן במקום לנאם מבקש הוא להשמיע דברי ברכה בשיר ונגון מיחד לכבוד האורח ולכבוד המסכה. מיד התישב הרבי על כסאו והחל לנגן מתוך השתפכות הנפש את הנגון הידוע על הפסוק בתהלים (עט"ו) "יודע בגוים לעניניו נקמת דם עבדך השפוד... תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועה, הותר בני תמותה, והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם אשר תפוד ה'..." היה מדהים לראות איך משתלב הנגון היטב על הפסוקים שאמר דוד המלך ע"ה, ובעמק הענין את משמעות הבקשה שבקש מבואר עולם שינקם מהגויים את נקמת הדם היהודי שגשפוד, ושתבוא לפניך אנקת אסיר, ועקתם של המעונים, ובדרך הגדולה הותר בני תמותה - תתיר ותשחרר את ילדיך מבתי מעצר, הנחרגים עליך, והשב לשכנינו שבעתים - תעניש אותם על זה שהם מתרפים לשקר.

הרבי שר את הנגון בעיניו עצומות ברגש והתלהבות, בקול מרטיט וסוחף כשכלו מלא דבקות. הרב הראשי של שוודיה קלט היטב את הרמז והבין לאשורו את מצבם של היהודים ברומניה, מה שלא הבין מקל הנואמים שדברו קודם לכן, ואף אמר לרב רוזן שהתרגשה הכי טובה ששמע במקרה היתה של הרבי, מןה גם הבין את מצבם האמתי של היהודים ברומניה. באופן כזה נציגי הקמשלה שנקחו במקרה לא יכלו להרע לרבי כי הוא לא דבר כלום, רק שר נגון שנגעצמתו פלה את לבו של הרב הראשי של שוודיה, אף לנציגי הקמשלה לא אמר השייר והנגון מאומה - מה מכין גוי בניגון יהודי...

המסכה הסתימה, והרבי שב לביתו. הוא לא פסק לרגע מפעולותיו למען חזיק הדת, וגם בזמנים קשים לא עצר מלפעל והתמסר פלו להקל מצרותיהם של יהודי רומניה, ביחוד פעם לבו לפדיון שבויים. וכששמע שהרשעים אסרו יהודים לבית הסהר פעל הרבי בכל כוחו והפך עולמות לשחררם. הרבי לא חש מפגנות אלו, דלתו היתה פתוחה תמיד לכל יהודי ביום ובליל, ואף הוא עצמו היה בא לחזק ולעודד משפחות שבורות. בנוסף היה נוסע לשבתות לכל מיני כפרים ועיירות לשבות עם יהודים שבורי לב ולתהרעף עליהם טללי חיות של אידישקייט ודברי חזק ועידוד.

פעולותיו של הרבי היו לצננים בעיניהם של הממשל הרומני, מצד אחד חששו לעצרו, הם ידעו היטב על השפעתו הגדולה מחוץ לגבולות המדינה, ופחדו שעלול להיות מזה רעש גדול, אך כשראו שהרבי לא מפסיק מפעולותיו ועוסק בהפצת יהדות ותורה לעם, החליטו בכל זאת לעצרו. בראש חודש ניסן תש"ט באמצע הלילה פרצו חיות אדם את דלת ביתו, והובילו אותו למעצר יחד עם בנו שהיה יד מינו בכל מעשי הגבורה והמסירות נפש שלו. מסכת העניינים שעברו הרבי ובנו בל יתאר, די לצין שבעבר ארבעה חודשים ב"ג אב כשהשתחררו ושב לביתם, היו שניהם נראים כה נורא עד שהרבנית, בני הבית והחסידים ברגעים הראשונים פמעת ולא הכירו, לא פעם פמעת פרחה נשמתם מרב יסורים על סרובם לגלות שמות של אנשים חפים מפשע, אותם יאשימו השלטונות ברוגל לטובת אמריקה ואנגליה, הם סבלו יסורים קשים ומרים אף פיהם היה חתום.

הידיעה בעולם על מעצרו של הרבי ובנו הגיע דרך העסקן הדגול ר' צבי בורנשטיין, מיסד הארגונים "אל תדם" ו"מצל מאש", הוא היה נוסע במסירות נפש ברוסיה ובעוד מדינות קומוניסטיות, הקמשד הסיפור בעמודי האחרון

השתקפות המים

מראות מאוירת החיידר

מתפוננים בהתרגשות וסופרים את הימים

בבתים ב' אוקיים בעצומה של החזרה המדולה על חוקש גראשית. בחזרה זו משגנים התלמידים השקנים את כל חוקש גראשית מתוך הנהיגה ושקמה, גם על ידי חוברות העבודה המיוחדות, הכוללות עבודות ושעשועי חידות על כל פרשה ופרשה. כל חוברת מקנה לתלמיד מוגש מיוחד הנאסף אחד לאחד, וכן שי צנוע או שי מתוק המוסיף מתיקות מיוחדת וחו ילדתי טהור על פני צעירי הצאן. תלמידי בתות ב' סופרים את הימים לקראת המעמד הנשגב בסיים חוקש גראשית והתחלת חוקש שמות שיתקיים ברצות ה' אור לראש חודש סיון - קרב עם.

מבירים

המבצע השנתי של "תורת חיים"

המבצע מגיע לשלב האחרון

השבוע התכנסו תלמידי "תורת חיים" וקבלו את החוברת המספקת את הנושא הכל-ידי-חשוב, בו עסקו במעט מתחילת השנה - "הפרת הטוב". בחוברת זו עסקו התלמידים וקבלו הפתעות ופרסים ייחודיים בהם מידת המפירים.

המשך הסיפור "יהודי שהבין את הנגון"

להצלת היהודים שחיו תחת מסך הפרזל, כדי לשחררם. באותם ימים פשה יע לרומניה נודע לו כי הרבי ובנו נתונים במעצר, התושבים המקומיים פחדו לספר על כך לא בכתב ולא בדבור, מהשש פן יבלע להם, אך ר' צבי במסעיו בשאר המדינות הרעיש את העולם היהודי. הוא חזר לגני יורק, והקים מיד ועדת עסקנים ורבנים שפטררה לשחרר את הרבי ממקום מעצרו, וכמה שיותר מהר כי יפה שעה אחת קדם...

בין היתר העלתה תכנית, מאחר ורומניה פנתה בבקשת עזרה מהאז"ם, ובקשה את התערבותו של מזכ"ל האו"ם עבור רומניה, עתה חפשו איש קרוב למזכ"ל האו"ם, והנה נודע להם שרבה הראשי של שוודיה קרט וילהלם קודענו, הנו חבר נעורים של המזכ"ל מלמודיהם המשותפים באוניברסיטת אוקספורד. נותרה רק השאלה כיצד משכנעים את רבה הראשי של שוודיה קרט וילהלם, אשר היה רחוק מהשקפת עולם החסידות והעולם התרדי, לשכנע את המזכ"ל עבור הרבי מסקולען.

למען הצלחת המבצע הפעילו את העסקן מאנגליה ר' אהרן גודמן. הוא ספר לרבה של שוודיה, שפסקתמא לא שמע או הכיר את הרבי, כי שמו נשא בהערצה בפי כל יהודי רומניה, והוא אחד המיוחדים מרבני רומניה. באותו רגע פרץ רבה של שוודיה בבכי קורע לב וזעק: "אוי, זה הרבי שלי!". ואז ספר את כל הספור שהיה לו עם הרבי מסקולען, עת היה אורח כבוד של הממשלה הרומנית, ועל הרשם המרגש שהצית בו הרבי כששר את הנגון "יודע בגוים" ... ועד היום נגון מפלא זה מתנגן בזכרוננו.

רבה הראשי של שוודיה שאמור היה למקרת בבקר לחזר לביתו בשוודיה, התקשר עוד באותו לילה לביתו למרות השעה המאחרת, והודיע להם שאינו חוזר למקרת, אלא ממשיך הוא בדרכו לגני יורק, כדי להפגש עם הגנרל מזכיר האו"ם, ולבקש את התערבותו שישפיע על הממשלה הרומנית לשחרר את הרבי ובנו. כעבר מספר ימים שחררו השנים מהכלא.